

וגבורתו, שראו שרבי פתח וחתם בו המשניות, ושכל המשנה מדברי רבי אליעזר ותלמידיו ותלמידי תלמידיו, אז גדלוהו בשם טוב הגדול.

... ואפשר ששלוש מאות הלכות פסוקות אלו, הן הן משורש שלש מאות הלכות פסוקות שהזכירו בזוהר תולדות (קמ"ה ע"ב), דהוי רבי יוחנן בן זכאי אמר ברזא דחכמתא עילאה בפסוק "ושם אשתו מהיטבאל" וגומר, ולא גלי לון אלא לרבי אליעזר, וכן הוא בזוהר בראשית-פרשת וירא (דף צט ע"א):

למד בבִּבְהֶרֶת עֵזָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת הַלְכוֹת פְּסוּקוֹת, וְלִמַּד אוֹתוֹ מֵאוֹתָם וְשִׁשָּׁה עֶשְׂרֵי טַעְמִים שֶׁל פְּסוּקֵי שִׁיר הַשִּׁירִים

וְאוֹלֵיף בְּבִהְרֶת עֵזָה תְּלַת מֵאָה הַלְכוֹת פְּסוּקוֹת, וְאוֹלֵיף לִיה רִיזוֹ טַעְמִים
דְּפְסוּקֵי דְשִׁיר הַשִּׁירִים. וְהוּוּ עֵינָיו דְּרַבִּי עֲקִיבָא נְחֵתִין מִנָּא. וְאַתְחִיזר אֲשָׁא
בְּקַדְמֵיתָא. כַּד מִטָּא לְהַאי פְּסוּקָא (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) סְמְכוּנֵי בְּאֲשִׁישׁוֹת רְפְדוּנֵי
בְּתַפְּוּחִים כִּי חוֹלֵת אֶהְבֶּה אֲנִי, לֹא יִכַּל לְמַסְבֵּל רַבִּי עֲקִיבָא וְאָרִים קָלִיָּה
בְּכַבְיִיתָא וְנָעִי וְלֹא הָוָה מְמַלֵּל מִדְּחִילוֹ דְשְׁכִינְתָּא דְהָרַת תַּמּוּן.

לשון הקודש: ולמד בבִּבְהֶרֶת עֵזָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת הַלְכוֹת פְּסוּקוֹת, וְלִמַּד אוֹתוֹ מֵאוֹתָם וְשִׁשָּׁה
עֶשְׂרֵי טַעְמִים שֶׁל פְּסוּקֵי שִׁיר הַשִּׁירִים, וְהוּוּ עֵינָיו רַבִּי עֲקִיבָא זולגות דְּמַעוֹת, וְחִזְרָה הָאֵשׁ
בְּתַפְּוּחִיָּה. כְּשֶׁהִגִּיעַ לְפָסוּק (שִׁיר ב) סְמְכוּנֵי בְּאֲשִׁישׁוֹת רְפְדוּנֵי בְּתַפְּוּחִים כִּי חוֹלֵת אֶהְבֶּה אֲנִי,
לֹא יִכַּל רַבִּי עֲקִיבָא לְסַבֵּל, וְהָרִים קוֹלוֹ בְּכַבְיָה. וְהָרִים קוֹלוֹ וְלֹא הָוָה מְדַבֵּר מִיִּרְאֵת הַשְּׁכִינָה
שְׁחִיתָה שָׁם.

הוֹרָה לוֹ כָּל עֲמֻקּוֹת וְסוּדוֹת עֲלִיוֹנִים שֶׁהָיוּ בְּשִׁיר הַשִּׁירִים – יֵצֵא רַבִּי עֲקִיבָא
וּבְכָה, וְנָבְעוּ עֵינָיו מִיָּם, וְהָיָה אוֹמֵר, וַי רַבִּי! וַי רַבִּי! שֶׁהָעוֹלָם נִשְׁאַר יְתוֹם מִמֶּנּוּ.
אוֹרֵי לִיה כָּל עֲמֻקָּתָא וְרוֹזִין עֲלָאִין דְּהָוָה בֵּיה בְּשִׁיר הַשִּׁירִים. וְאוֹמֵי לִיה
אוֹמָאָה דְּלֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בְּשׁוּם חַד פְּסוּק מִנֵּיה כִּי חִיבֵי דְלֹא לִיחְרִיב עֲלֵמָא,
קוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא בְּגִינֵיה. וְלֹא בְּעֵי קַמֵּיה דִּישְׁתַּמְשׁוֹן בֵּיה (דף צט ע"א)
בְּרִיָּתִי מִסְּגִיאוֹת קוֹדֶשָׁתָא דְאִית בֵּיה. לְכַתֵּר נְפִיק רַבִּי עֲקִיבָא וְנָעִי וְנָבְעִין
עֵינָיו מִנָּא, וְהָוָה אָמַר, וַי רַבִּי, וַי רַבִּי, וַי רַבִּי, דְאֲשַׁתָּאֵר עֲלֵמָא יְתוֹם מִנֶּנּוּ. עֲאֵלוּ כָּל
שְׁאָר חַבְיִמָּא נְבִיָּה וְשְׂאֵלוּ לִיה וְאֲתִיב לְחוּן.

לשון הקודש: הוֹרָה לוֹ כָּל עֲמֻקּוֹת וְסוּדוֹת עֲלִיוֹנִים שֶׁהָיוּ בְּשִׁיר הַשִּׁירִים, וְהַשְּׁבִיעוּ שְׁבוּעָה
שֶׁלֹּא יִשְׁתַּמֵּשׁ בְּשׁוּם פְּסוּק מִמֶּנּוּ, כִּדִּי שְׁחַקְבִּיָּה לֹא יִחְרִיב אֶת הָעוֹלָם בְּגִלְלוֹ, וְלֹא רוֹצֵה לְפָנָיו
שְׁחַבְרִיּוֹת יִשְׁתַּמְשׁוּ בוֹ מִרַב קוֹדֶשָׁה שְׁיִישׁ בוֹ. אַחַר יֵצֵא רַבִּי עֲקִיבָא וּבְכָה, וְנָבְעוּ עֵינָיו מִיָּם,
וְהָיָה אוֹמֵר, וַי רַבִּי! וַי רַבִּי! שֶׁהָעוֹלָם נִשְׁאַר יְתוֹם מִמֶּנּוּ. נִכְנְסוּ אֵלָיו כָּל שְׁאָר הַחַבְיִמִּים, וְשְׂאֵלוּ
אוֹתוֹ, וְהַשִּׁיב לָהֶם.